

SPORAZUM IZMEĐU FEDERATIVNE NARODNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE I ITALIJANSKE REPUBLIKE O ITALIJANSKIM DOBRIMA, PRAVIMA I INTERESIMA U JUGOSLAVIJI

Beograd, 23. maj 1949.

(„Sl. list FNRJ“ – dodatak MU br. 6/1956)

Vlada Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Vlada Italijanske Republike, u cilju utvrđivanja načela za regulisanje pitanja italijanskih dobara, prava i interesa u Jugoslaviji, sporazumele su se o sledećem:

Član 1

Vlada Federativne Narodne Republike Jugoslavije obavezuje se da će platiti Vladi Italijanske Republike naknadu za italijanska dobra, prava i interese (označena u ovom Sporazumu izrazom „dobra“) koji se nalaze na području ustupljenom Jugoslaviji od strane Italije na osnovu odredaba Ugovora o miru ili na staroj jugoslovenskoj teritoriji, a koji su bili podvrgnuti nacionalizaciji, agrarnoj reformi ili ma kojoj drugogj meri opšteg karaktera koja pogađa vlasništvo.

Isključena su dobra likvidirana od strane Jugoslovenske vlade primenom člana 79. Ugovora o miru.

Član 2

Za svrhe ovog Sporazuma, kao italijanska dobra, prava i interesi smatraju se ona dobra, prava i interesi koji pripadaju fizičkim licima italijanskog državljanstva, kao i, u razmeru italijanskih učešća, ona dobra, prava i interesi koja pripadaju društvima i pravnim licima sa sedištem na italijanskoj teritoriji ili na ustupljenoj teritoriji ili na staroj jugoslovenskoj teritoriji, sem izuzetaka predviđenih u paragrafima 1. i 2. Priloga XIV Ugovora o miru.

Strana učešća u spomenutim društvima i pravnim licima sa sedištem na italijanskom području tretiraće se jednako kao i italijanska učešća, pod uslovom da ne pripadaju pripadnicima zemalja bivših neprijatelja Federativne Narodne Republike Jugoslavije, ili zemalja sa kojima je Federativna Narodna Republika Jugoslavija zaključila sporazume kojim se reguliše naknada za indirektna učešća tih zemalja.

Mešovita komisija predviđena u članu 3. odrediće datum kada je moralo da postoji italijansko državljanstvo fizičkih lica i kada je trebalo da sedišta društava i pravnih lica bude na raznim gore navedenim teritorijama.

Član 3

Obrazovaće se jedna jugoslovensko – italijanska Mešovita komisija radi izvršenja procene dobara.

Mešovita komisija biće sastavljena od tri predstavnika za svaku od dveju Ugovornih strana, kojima će pomagati eksperti koji se budu smatrali potrebnim.

Ona će imati pravo da ide na lice mesta ili da tamo pošalje eksperte kadgod se to bude smatralo korisnim radi ispitivanja konkretnih slučajeva.

Spomenuta komisija će početi svoj rad čim ovaj Sporazum stupi na snagu i dovršiće ga u roku od 6 meseci.

Član 4

Mešovita komisija će izvršiti sledeće radnje:

1. Utvrdiće na osnovu indikacija ili, ako to bude potrebno, dokaza o vlasništvu koje treba da podnesu italijanski predstavnici, listu dobara koja će se morati uzeti u obzir za naknadu. U slučajevima kada italijanski predstavnici ne bi mogli da podnesu dokaze o vlasništvu Mešovita komisija će ih sama pribaviti, ako je to moguće;

2. utvrdiće kategorije po kojima će se dobra klasirati i odrediće principe procene za svaku kategoriju;

3. utvrdiće za svaku kategoriju jednu ili više tipskih dobara, izvršiće njihovu procenu; odnos svakoga dobra prema odnosnom njegovom tipskom dobru; primeniće na svako dobro vrednost njegovog tipskog dobra sa potrebnim varijacijama na više ili na niže. Ako ovo nije moguće zbog naravi dobara izvesnih kategorija Mešovita komisija sama će odlučiti o metodu kojom će se služiti za procenu dobara.

Ukupan iznos procena izvršenih na gore naznačeni način predstavljaće iznos naknade.

Član 5

Za izvršenje procena u smislu člana 4. Mešovita komisija će uzeti kao bazu cene dobara na slobodnom tržištu u godini 1938. i pomnožiće ih sa koeficijentima revalorizacije koji se odnose na razne kategorije dobara. Te koeficijente će odrediti Mešovita komisija.

Član 6

U svrhu procene Mešovita komisija uzeće u obzir konzistencu koju su dobra imala u času kada su ih lokalne narodne vlasti ili vlasti Jugoslovenske vlade uzele definitivno u posed i imaće u vidu uticaj koji ekonomski potencijal tih dobara može imati na njihovu vrednost. Što se tiče velikih preduzeća, smatraće se da je spomenuti momenat datum kada su lokalne narodne vlasti ili vlasti Jugoslovenske vlade definitivno preuzele kontrolu teritorije, sem ako se protivno ne dokaže.

Konzistenca i datum uzimanja dobara u posed utvrdiće se na osnovu zapisnika o uzimanju u posed gde oni postoje kao i na osnovu drugih dokaznih sredstava.

Od vrednosti dobara isključiće se, na bazi dokaza koje će podneti jugoslovenski predstavnici, gubici nastali posle spomenutog momenta usled dejstva prirodnih sila ili ratnih operacija ili rekvizicija za ratne potrebe.

Isključiće se iz procene pokretna dobra koja su prešla u vlasništvo Federativne Narodne Republike Jugoslavije na osnovu međunarodnog ratnog prava.

Član 7

Mešovita komisija će uzeti u obzir, na bazi lista koje će joj podneti italijanski predstavnici, dobra pogođena merama koje pogađaju vlasništvo a koje nisu predviđene u članu 1. i utvrdiće za ova dobra jednu paušalnu sumu koja će se dodati naknadi predviđenoj u poslednjem stavu člana 4. Jugoslovenski predstavnici pružiće pomoć i dati indikacije potrebne za sastav pomenutih lista.

Konfiskacije dobara izrečene do časa kada se spomenuta suma odredi tretiraće se u smislu prethodnog stava. U slučaju ako bi koje mere na osnovu kojih je vršena konfiskacija, bile opozvane posle gore označenog momenta, interesenti neće moći tražiti ni povraćaj svojih konfiskovanih dobara ni plaćanja naknade, budući da je pomenuta paušalna suma predviđena vodeći računa o takvim mogućnostima.

Član 8

Vlada Federativne Narodne Republike Jugoslavije obavezuje se da će platiti Italijanskoj vladi sumu od 10 milijardi lira kao predujam na iznose predviđene u članovima 4, poslednji stav i 7.

Gore označena suma nije ni u kakvom procentualnom odnosu prema pomenutim iznosima, niti ima kakvu vrednost kao pokazatelj njihove visine.

Član 9

Modaliteti plaćanja iznosa pomenutih u članovima 4, 7. i 8. kao i sva pitanja koja se odnose na italijanska dobra, a koja do sada nisu rešena, rešiće se ugovorom koji će se između dveju vlada zaključiti čim to bude moguće.

Član 10

Vlada Federativne Narodne Republike Jugoslavije izjavljuje da je spremna da ispita mogućnost da kupi po pravičnoj ceni dobra koja nisu bila podvrgnuta ni jednoj od mera označenih u članovima 1. i 7. a koja se nalazi na ustupljenom području, ukoliko sopstvenici tih dobara žele da ih prodaju.

Ta mogućnost, kao i pitanje eventualnog plaćanja Italijanskoj vladi iznosa koji se odnose na kupovinu, ispitaće se najkasnije prilikom Sporazuma koji treba da bude zaključen između dveju Vlada u smislu člana 9.

Član 11

Sva pitanja koja bi se mogla pojaviti u vezi primene ovog Sporazuma rešiće Mešovita komisija predviđena u članu 3.

Ako Mešovita komisija ne uspe da u roku od tri meseca reši jedan spor, primeniće se sledeća procedura:

1. Ako se spor odnosi na materiju koja ne ulazi u okvir članova 83. i 87. Ugovora o miru, on će se podneti Višoj komisiji sastavljenoj od po jednog predstavnika svake od dveju Vlada. U slučaju da ta Komisija ne uspe da reši spor u jednom razumnom roku, rešiće ga dve Vlade redovnim diplomatskim putem.

2. U pogledu sporova koji se odnose na materiju koja ulazi u okvir gore pomenutih članova, ni jedna od dveju Vlada se ne odriče svog prava na primenu procedure predviđene u članovima 83. i 87. Ugovora o miru. Ipak, obe Vlade će moći da podnesu ove sporove Višoj komisiji, a da to ne povlači za sobom odricanja od procedure predviđene u pomenutim članovima.

Viša komisija će sama utvrditi svoj pravilnik o proceduri.

Član 12

Ovaj Sporazum stupa na snagu danom njegovog potpisa.

Rađeno u Beogradu, u dva primerka na francuskom jeziku, dana dvadeset trećeg maja hiljadu devet stotina četrdeset devete godine.

SPORAZUM IZMEĐU FEDERATIVNE NARODNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE I ITALIJANSKE REPUBLIKE O DEFINITIVNOM REGULISANJU SVIH UZAJAMNIH OBAVEZA EKONOMSKOG I FINANSISKOG KARAKTERA KOJE PROISTIČU IZ UGOVORA O MIRU I SUKCESIVNIH SPORAZUMA*

Beograd, 18. decembra 1954.

(„Službeni list FNRJ“ – dodatak MU, br. 45/1956)

U želji da regulišu definitivno sve uzajamne obaveze ekonomskog i finansijskog karaktera koje proističu iz Ugovora o miru i sukcesivnih sporazuma koji se odnose na ovaj Ugovor, podrazumevajući tu i obaveze koje su naznačene u Prilogu B, uz Sporazum o regulisanju pomenutih obaveza od 23. decembra 1950. godine;

da pristupe prebijanju između dugovanja i potraživanja koja proističu iz ovog regulisanja u duhu Aranžmana zaključenih u Londonu 5. oktobra 1954. godine;

da pristupe utvrđivanju modaliteta plaćanja salda koji proizidje iz ovog prebijanja;

Vlada Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Vlada Italijanske Republike sporazumele su se u sledećem

Član 1

Civilne i vojne penzije par. 8.
priloga XIV uz Ugovor o miru

Nadležne jugoslovenske organizacije preuzeće na sebe, počev od 15. septembra 1947. godine, a u okviru odredaba jugoslovenskog zakonodavstva, službu civilnih i vojnih penzija prema licima iz par. 8. Priloga XIV uz Ugovor o miru, uključujući prava na penzije koja još nisu dospela.

Služba civilnih i vojnih penzija, uključujući prava na penzije koja još nisu dospela, prema licima koja su, pošto su koristila svoje pravo opcije, prenela mesto svoga boravljenja na teritoriju Strane ugovornice za čije državljanstvo su optirala, pašće, u okviru odredaba njenog zakonodavstva na teret te Strane ugovornice.

Nikakva obaveza plaćanja između Strana ugovornica ili njihovih ustanova neće moći da proistekne iz primene ovog člana ili iz plaćanja civilnih ili vojnih penzija koja je jedna od Strana ugovornica izvršila pre stupanja na snagu ovog Sporazuma licima koja su optirala za državljanstvo druge Strane ugovornice.

Prema tome, obaveze Italije na plaćanje civilnih i vojnih penzija predviđena u par.8. Priloga XIV uz Ugovor o miru (par. 2. Priloga B uz Sporazum od 23. decembra 1950. godine), uzimajući u obzir isplatu koju je Italijanska vlada izvršila shodno članu 2. Sporazuma od 23. decembra 1950, smatra se kao definitivno regulisana.

Član 2

Italijanska dobra i pitanja koja se njih tiču smatraju se kao konačno regulisane naknade koje Jugoslovenska vlada duguje po osnovu:

1. Svih dobara, prava i interesa, uključujući neposredna ili posredna učešća, koji se nalaze na predratnoj jugoslovenskoj teritoriji ili na ustupljenoj teritoriji i koji su pripadali

* Ovaj Sporazum ratifikovala je Savezna narodna skupština pod RP br.29 od 14. novembra 1955. godine, a objavljen je u Dodatku br.2 „Službenog lista FNRJ“ od 1. februara 1956. godine.

italijanskim fizičkim ili pravnim licima, a koji su bili podvrgnuti nacionalizaciji agrarnoj reformi, svakoj drugoj meri opšteg karaktera koja pogađa svojinu ili merama iz člana 7. Sporazuma od 23. maja 1949. godine.

Kao Italijanska fizička lica u smislu ovog Sporazuma smatraće se sva fizička lica koja su do stupanja na snagu Ugovora o miru imala italijansko državljanstvo, a posle toga datuma nisu stekla jugoslovensko državljanstvo ili čija jednakost u pravima i dužnostima sa jugoslovenskim državljanima nije priznata jugoslovenskim zakonodavstvom.

Kao italijanska pravna lica smatraće se u smislu ovog Sporazuma sva pravna lica italijanskog prava koja do stupanja na snagu Ugovora o miru nisu imala svoje društveno sedište na ustupljenoj teritoriji, kao i ona koja su posle stupanja na snagu ovog Ugovora prenela svoje društveno sedište van pomenute teritorije.

2) a) Svih dobara prava i interesa koji se nalaze na jugoslovenskoj teritoriji i pripadaju licima čija je opcija za italijansko državljanstvo bila priznata od strane dveju Vlada ili će biti priznata na osnovu pisma A priloženog ovom Sporazumu bez obzira na pravnu situaciju takvih dobara, prava i interesa.

b) Međutim, pitanje da li su slobodna dobra koja se nalaze na jugoslovenskoj teritoriji i pripadaju licima čija je opcija za italijansko državljanstvo bila priznata od strane dveju Vlada i za koje sopstvenici nisu podneli izjavu o prodaji (dichiarazione di vendita) do 5. oktobra 1954. godine pokrivena tačkom a) ovog paragrafa biće regulisano kasnijim sporazumom između dveju Vlada.

Sadašnji status svojina na dobrima pomenutim u tački b) ovog paragrafa neće se moći izmeniti do zaključenja tog kasnijeg sporazuma.

Podrazumeva se da plaćanje i korišćenje iznosa od 30 miliona dolara ugovorenog u članu 11. ovog Sporazuma neće moći biti vezani ni na koji način za regulisanje pitanja dobara iz tačke b) ovog paragrafa.

Italijanska vlada obavezuje se da će najkasnije do 5. februara 1955. godine dostaviti Jugoslovenskoj vladi spisak svih optanata koji su dali izjavu o prodaji za sva njihova dobra u Jugoslaviji kao i samih dobra. Prema obaveštenjima sa kojima raspolaže Italijanska delegacija izjave optanata o prodaji bile su date u 4.900 slučajeva.

3) Svih dobara, prava i interesa koji nisu pokriveni odredbama par. 1. i 2. ovog člana a koje je Italijanska vlada ili Italijanska delegacija u Mešovitoj jugoslovensko – italijanskoj komisiji ustanovljenoj na osnovu Sporazuma od 23. maja 1949. godine iznela pred pomenutu Mešovitu komisiju, izuzev ona dobra, prava i interese za koje je mešovita komisija sporazumno našla da ne potpadaju pod udar Beogradskog sporazuma od 23. maja 1949. godine.

Sva dobra, prava i interesi na koje se odnosi ovaj član postaju na osnovu ovog Sporazuma, Svojina Federativne Narodne Republike Jugoslavije ukoliko to nisu postala po nekom ranijem osnovu. Italijanska dobra koja nisu pokrivena ovim članom uživaće postupak koji priznaje jugoslovensko zakonodavstvo

Italijanska vlada neće podržavati eventualne oštetne zahteve lica čija opcija za italijansko državljanstvo ne bude priznata od strane dveju Vlada, čak i ako ova lica postanu kasnije italijanski državljani.

Ovaj član u potpunosti reguliše sva pitanja iz par. 4, 5, 6. i 7. Priloga B uz Sporazum od 23. decembra 1950. godine.

Pitanja koja se odnose na dobra likvidirana na osnovu člana 79. Ugovora o miru regulisana su članom 3. ovog Sporazuma.

Kao obračunska baza za oštetu koju treba isplatiti zainteresovanim, globalni iznos vrednosti dobara obuhvaćenih u ovom članu utvrđuje se privremeno na cifru od 72 miliona dolara.

Član 3

Pitanja primene člana 79. Ugovora o miru

Sva pitanja koja se odnose na primenu člana 79. Ugovora o miru (par. 8 Priloga B uz Sporazum od 23. decembra 1950. godine) smatraju se kao konačno regulisana ovim Sporazumom podrazumevajući tu i ona pitanja koja se tiču filijala italijanskih banaka koje se nalaze na predratnoj jugoslovenskoj teritoriji.

Jugoslovenska vlada dopuniće do 31. marta 1955. godine spiskove dobara, prava i interesa koja je ona uzaptila, zadržala ili likvidirala na osnovu člana 79. Ugovora o miru.

Pomenuti spiskovi obuhvatiće podatke o napred navedenim dobrima koji će omogućiti njihovu identifikaciju.

Jugoslovenska vlada pružiće Italijanskoj vladi obaveštenja potrebna za utvrđivanje konsistencije ovih dobara. Jedan italijanski ekspert ili stručnjak moći će u tu svrhu da dodje da stupi u vezi sa nadležnom jugoslovenskom službom i da obiđe dobra u pitanju ako je to potrebno.

Nadležne jugoslovenske vlasti izdaće zainteresovanim licima koja budu tu zahtevala dokumenta koja budu potrebna za likvidiranje oštete predviđene par. 3 čl.79. Ugovora o miru.

Član 4

Banke, štedionice itd.

U vezi sa merama nacionalizacije preduzetim od strane Vlade Federativne Narodne Republike Jugoslavije prema dole naznačenim ustanovama, finansijska pitanja koja se odnose na banke, štedionice i sve ostale kreditne ustanove na ustupljenoj teritoriji regulišu se na sledeći način:

1) Italijanska vlada u svoje ime i u ime italijanskih banaka, štedionica, poštanskih štedionica i svih italijanskih kreditnih ustanova, ustupa Jugoslovenskoj vladi sve kredite, prava i interese koje iste ustanove potražuju prema fizičkim i pravnim licima koja borave ili imaju svoje sedišta na teritoriji Federativne Narodne Republike Jugoslavije.

Jugoslovenska vlada obavezuje se da će isplatiti dugove i obaveze napred pomenitih ustanova, uključujući obaveze prema bivšem osoblju, u odnosu na fizička i pravna lica koja borave ili imaju svoja sedišta na teritoriji Federativne Narodne Republike Jugoslavije.

2) Jugoslovenska vlada ustupa Italijanskoj vladi u svoje ime i u ime banaka, štedionica i svih kreditnih ustanova na ustupljenoj teritoriji, sve kredite prava i interese koje iste ustanove potražuju prema fizičkim i pravnim licima koja borave ili imaju svoje sedišta na teritoriji Italijanske Republike.

Italijanska vlada obavezuje se da će isplatiti dugove i obaveze napred pomenutih ustanova, uključujući obaveze prema bivšem osoblju u odnosu na fizička i pravna lica koja borave ili imaju svoje sedišta na teritoriji Italijanske Republike.

3) Isto regulisanje primenjuje se na depozite na čuvanje ili po osnovu garantije, na depozite u gotovom novcu, na depozite hartija od vrednosti i drugih vrednosti.

4) Ovaj Sporazum reguliše potraživanja, dugovanja, prava i interese, depozita na čuvanje ili po osnovu garantije ili svaki drugi dug i potraživanje koji su postojali u momentu kada su vlasti Jugoslovenske vlade, građanske i vojne, ili lokalne narodne vlasti preuzele napred pomenute ustanove ili njihove filijale ili su upravljali njihovom aktivnošću.

5) Ovaj Sporazum primenjuje se i na ustanove u likvidaciji i reguliše sva pitanja koja se odnose na banke, štedionice, poštanske štedionice i svaku drugu kreditnu ustanovu, o kojima je reč u paragrafu 9. Priloga B uz Sporazum od 23. decembra 1950. uključujući eventualna potraživanja koja iste ustanove poseduju prema fizičkim i pravnim licima ili ustanovama koja postoje u Italiji, sa izričitim uzajamnim ustupanjem odnosnim Vladama svih prava, sudskih tužbi i potraživanja prema istim ustanovama.

6) Dve vlade dostaviće jedna drugoj sva dokumenta i obaveštenja kao i izvode iz knjigovodstva i potrebne dokumente za izvršenje ovog Sporazuma.

Član 5

Privatna potraživanja

Potraživanje italijanskih fizičkih i pravnih lica prema jugoslovenskim fizičkim i pravnim licima i obratno (par. 11. Priloga B uz Sporazum od 23. decembra 1950. godine) smatraju se kompenzovana u odnosima između dve Vlade.

Ona će biti regulisana na sledeći način:

1) Italijanska vlada obavezuje se da će regulisati potraživanja italijanskih državljana prema jugoslovenskim državljanima koja su nastala do 15. septembra 1947. godine ukoliko italijanski poverioci dobiju isplatu svojih potraživanja od strane jugoslovenskim dužnika. Jugoslovenski dužnici oslobodiće se svojih dugova deponovanjem dužnih iznosa na račun koji će biti u tu svrhu ustanovljen kod Narodne banke Federativne Narodne Republike Jugoslavije.

2) Jugoslovenska vlada obavezuje se da će regulisati potraživanja jugoslovenskih državljana prema italijanskim državljanima koja su nastala do 15. septembra 1947. godine ukoliko jugoslovenski poverioci dobiju isplatu svojih potraživanja od strane italijanskih dužnika. Italijanski dužnici oslobodiće se svojih dugova deponovanjem dužnih iznosa na račun koji će u tu svrhu biti ustanovljen kod ustanove koju će Italijanska vlada naknadno označiti.

3) Sume uplaćene na napred pomenute račune poslaće svojina odnosnih Vlada kao kompenzacija za njihovu obavezu preuzetu u prethodnim stavovima za regulisanje poverilaca koji su njihovi državljani.

4) Dve Vlade dostaviće jedna drugoj sva obaveštenja kojima raspolažu da bi omogućili isplatu i naplaćivanje potraživanja i dugova iz ovog člana. Poverioci će sem toga moći upotrebiti radi priznavanja njihovih potraživanja sva sredstva koja dopušta zakonodavstvo teritorijalne države.

5) Sva učešća italijanskih fizičkih i pravnih lica u pravnim licima koja imaju svoje sedište na jugoslovenskoj teritoriji likvidirana su i regulisana članom 2. ovog Sporazuma.

Član 6

Specijalni računi

Smatraju se regulisanim i kompenziranim po ovom Sporazumu salda na današnji dan „Specijalnog računa u lirama“ i „Specijalnog računa u dinarima“ koji su predviđeni u članu 1. Sporazumu između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Italijanske Republike o prenosu fondova optanata parafiranog u Beogradu 30. avgusta 1948. godine i potpisanog u Rimu 23. decembra 1950. godine.

Italijanska vlada isplatiće protivvrednost suma uplaćenih na „Specijalni račun u dinarima“ nosiocima prava u Italiji prema modalitetima utvrđenim između dve Vlade.

Narodna banka Federativne Narodne Republike Jugoslavije staviće iznose u dinarima specijalnih računa o kojima je reč u prvom stavu na raspolaganje Jugoslovenskoj vladi.

Italijanska vlada isplatiće „Uffico italiano dei Cambi“ iznose u lirama napred pomenutih specijalnih računa.

Gore predviđenim regulisanjem smatraće se da su napred označeni specijalni računi konačno zaključeni.

Član 7

Železnička i poštanska pitanja

1) Smatraju se konačno regulisani ovim Sporazumom:

a) Sve uzajamne obaveze koje postoje pre rata između jugoslovenske i italijanske poštanske administracije kao i između Jugoslovenskih železnica i Italijanskih državnih železnica uključujući potraživanje prema Jugoslovenskim železnicama koja proizlaze iz aranžmana od 6. jula 1950. godine između Jugoslovenskih železnica i Italijanskih državnih železnica o specijalnim železničkim tarifama.

b) Obaveza Italijanske vlade da vrati vagone i kola koja su odneta za vreme rata sa jugoslovske teritorije (čl. 75. Ugovora o miru).

c) Pitanja reparacije voznog parka predviđene u par. 18. Priloga XIV Ugovora o miru.

2) Italijanska vlada u ime Italijanskih državnih železnica, priznaje Jugoslovenskim železnicama svojinu na celokupnom voznom parku italijanskog porekla koji se nalazio u posedu Jugoslovenskih železnica na dan 1. septembra 1947. godine i nije bio vraćen do potpisivanja ovog Sporazuma.

3) Jugoslovenska vlada, u ime Jugoslovenskih železnica, priznaje italijanskim državnim železnicama svojinu na celokupnom voznom parku jugoslovenskog porekla koji se nalazio na italijanskoj teritoriji na dan 1. septembra 1947. godine i nije bio vraćen do potpisivanja ovog Sporazuma.

4) Do zaključenja specijalnog sporazuma između dveju železničkih administracija, Italijanske državne železnice, da bi se obezbedio normalan saobraćaj na liniji Sežana-Rijeka, i dalje će davati potrebnu električnu energiju preko potstanica Poggio Reale-Campagna pod istim uslovima plaćanja kao i do sada.

Član 8

Reparacije i druga pitanja

Smatraju se isto tako konačno regulisanim sledeće uzajamne obaveze:

1) Obaveza Italijanske vlade prema Federativnoj Narodnoj Republici Jugoslaviji koja proističe iz člana 74/B Ugovora o miru, a koja s obzirom na sumu koju je Italijanska vlada isplatila shodno Sporazumu od 23. decembra 1950. godine iznosi 94.279.792,59 dolara SAD po zlatnom paritetu utvrđenom u članu 74/B par. 5. pomenutog ugovora.

2) Sve obaveze između italijanskih i jugoslovenskih ustanova socijalnog osiguranja koje proističu iz paragrafa 7. Priloga XIV uz Ugovor o miru (par. 3. Priloga B uz Sporazum od 23. decembra 1950. godine).

Jugoslovenska vlada i Italijanska vlada uradiće sva pitanja koja proističu iz primene ove odredbe razmenom nota koja će se, kad bude izvršena, smatrati kao sastavni deo ovog Sporazuma.

3) Podela italijanskog državnog duga koja je predviđena u par. 6. Priloga XIV uz Ugovor o miru (par. 10. Priloga B uz Sporazum od 23. decembra 1950. godine).

Jugoslovenska vlada predaće Italijanskoj vladi u roku od 6 meseci počev od stupanja na snagu ovog Sporazuma sve obveznice Italijanskog državnog duga koje se nalaze na ustupljenoj teritoriji, uključujući "buoni postali fruttiferi".

Italijanska vlada neće biti dužna da obezbedi službu obveznica italijanskog državnog duga uključujući "buoni postali fruttiferi" o kojim je reč u paragrafu 6. Priloga XIV uz Ugovor o miru koje bi mogle biti podnete od strane fizičkih lica koja su zadržala svoje mesto boravljenja na ustupljenoj teritoriji i od strane pravnih lica koja su na toj teritoriji zadržala svoje društveno sedište.

4) Jugoslovenska javna i privatna potraživanja o kojima je reč u paragrafu 12. Priloga B uz Sporazum od 23. decembra 1950. godine (naknada štete prouzrokovane bombardovanjem Bitolja, italijanski dug u hrvatskim kunama „vaglia cambiari“ izdati na Banku Italije od strane „Hraniłnice Ljubljanske pokrajine“ i od strane nemačkih vlasti a koji se nalaze u posedu Narodne banke Federativne Narodne Republike Jugoslavije.

Narodna banka Federativne Narodne Republike Jugoslavije dostaviće banci Italije za račun Italijanske vlade „vaglia cambiari“ u pitanju u roku od tri meseca počev od stupanja na snagu ovog Sporazuma.

5) Klirinški računi koji su postojali do 28. novembra 1947. godine, dana obnavljanja platnih odnosa.

Salda gorepomenutih računa biće regulisana, s jugoslovenske strane, između Narodne bake Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Jugoslovenske vlade, a sa italijanske strane, između „Ufficio Italiano dei Cambi“ kao i likvidatora Instituto Razionale per i Cambi con l' Estero i Italijanske vlade.

6) Sva pitanja koja se odnose na novčani opticaj o kojima je reč u par. 18. Priloga B uz Sporazum od 23. decembra 1950. godine.

7) Reparacija pristanišnih postrojenja u vezi sa par. 18 Priloga XIV Ugovora o miru.

8) Obaveze Italijanske vlade prema Jugoslovenskoj vladi na plaćanje sume od 34,760.180 italijanska lira koja je predviđena članom 10. Sporazuma između Vlade Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Vlade Italijanske Republike, potpisanog u Rimu 26. jula 1954. godine a koji se odnosi na snabdevanje vodom Goričke opštine shodno Prilogu V Ugovora o miru sa Italijom.

Član 9

Italijanski brodovi

Italijanska vlada u svoje ime i u ime svojih državljana, odriče se svih zahteva u pogledu italijanskih brodova uzapćenih od strane Jugoslovenske vlade na osnovu odluke jugoslovenskih sudova za pomorski ratni plen (par. 17. Priloga B uz Sporazum od 23. decembra 1950. godine).

Italijanski brodovi uzapćeni od strane Jugoslovenske vlade na osnovu nekih drugih akata a ne odluke sudova za pomorski ratni plen smatraju se pokrivenim članom 3. ovog Sporazuma.

Član 10

Prilog XVI uz Ugovor o miru

Odredbe Priloga XVI Ugovora o miru koje se odnose na ugovore, zastarelosti i trgovačke hartije od vrednosti ostaće na snazi između dveju Strana ugovornica.

Član 11

Saldo svih uzajamnih potraživanja i dugovanja predviđenih ovim Sporazumom utvrđuje se na iznos od 30 miliona SAD dolara, u korist Jugoslovenske vlade. Italijanska vlada obavezuje se da neće vezivati plaćanje pomenutog iznosa sa regulisanjem makakvog zahteva sadašnjeg ili budućeg. Ovaj iznos biće sem toga slobodan od svakog akta uzapćenja ili sekvestriranja.

Italijanska vlada staviće pomenuti iznos na raspolaganje Jugoslovenskoj vladi kod „Ufficio Italiano dei Cambi“, prema modalitetima predviđenim u pismu „G“ priloženom uz ovaj Sporazum.

Član 12

Pošto ovaj Sporazum predstavlja konačno regulisanje svih uzajamnih obaveza ekonomskog i finansijskog karaktera koje proističu iz Ugovora o miru i sukcesivnih sporazuma, dve Vlade ugovornice izjavljuju da nijedan zahtev koji ima isti karakter i isto poreklo kao i gore spomenute obaveze neće moći biti podnet i podržavan ni od strane dveju Vlada ni od strane njihovih državljana.

Obaveze koje proističu iz Ugovora o miru a koje nemaju ekonomski i finansijski karakter, naročito obaveze Italije da izvrši restituciju objekata koji predstavljaju umetnički, istorijski i arheološki interes, obaveze predviđene u par. 9. čl. 75. Ugovora o miru i par. 4. Priloga XIV uz pomenuti Ugovor, obaveze koje proističu iz Sporazuma o raspodeli arhiva od 23. decembra 1950. godine nisu regulisane ovim Sporazumom.

Ovaj Sporazum ne menja pravnu situaciju dobara o kojima je reč u članu 11. pod slovom a/ Sporazuma potpisanog 3. februara 1949. godine u Udinama.

Pokretna dobra iz člana 1. Sporazuma o prenosu pokretnih dobara optanata potpisanog u Beogradu 18. avgusta 1948. godine, koja pripadaju optantima koji su do sada zadržali svoje mesto boravljenja na jugoslovenskoj teritoriji ili za koje rok predviđen članom 1. Sporazuma od 18. avgusta 1948. godine za prenos pokretnih dobara nije istekao do danas, nisu uključena u opštu kompenzaciju predviđenu ovim Sporazumom.

Član 13

„Uficio Italiano dei Cambi“, dejstvujući u ime i za račun Italijanske vlade, otvoriće na ime Narodne banke Federativne Narodne Republike Jugoslavije koja dejstvuje u ime i za račun Jugoslovenske vlade, jedan račun u dolarima SAD, bez kamate, nazvan „Conto dollari R.1954.“

U korist ovog računa unosiće se iznosi predviđeni u članu 11. ovog Sporazuma,

Član 14

Jugoslovenska vlada koristiće gore pomenuti iznos isključivo za plaćanje isporuka koje će se sporazumno utvrditi između dveju Vlada odmah posle potpisivanja ovog Sporazuma, vodeći računa o obavezama Jugoslovenske vlade predviđenim u par. 4. člana 74/B Ugovora o miru koji se odnosi na isporuku sirovina Italiji.

Član 15

U slučaju promene zlatnog pariteta dolara SAD ustanovljenog u par. 5 člana 74/B Ugovora o miru, raspoloživa sredstva računa „Conto dollari R. 1954“ biće prilagođena saobrazno novom zlatnom paritetu, s tim što će ova obaveza Italijanske vlade prestati na dan 18. decembra 1957. godine.

Član 16

Ovaj Sporazum biće ratifikovan čim to bude moguće i stupiće na snagu na dan razmene ratifikacionih instrumenata koja će se izvršiti u Rimu. On će se, međutim, primenjivati već od njegovog potpisivanja ne čekajući ratifikaciju.

Sačinjeno u Beogradu 18. decembra 1954. godine u dva originalna primerka na francuskom jeziku.

S P O R A Z U M

IZMEĐU SOCIJALISTIČKE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE I ITALIJANSKE REPUBLIKE O PRIMENI SPORAZUMA OD 18. DECEMBRA 1954. GODINE[†]

Rim, 3. jul 1965.

„Službeni list SFRJ“ – dodatak MU 11/1966

U želji da konačno regulišu primenu člana 2. i člana 3. Sporazuma od 18. decembra 1954. godine, Vlada Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlada Italijanske Republike složile su se o sledećem:

Član 1

Slobodna dobra koja se nalaze na jugoslovenskoj teritoriji pomenuta u članu 2. paragraf 2. pod slovom b) smatra se da su konačno prešla u sopstvenost Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, izuzev dobra navedenih u prilogu „A“ ovog sporazuma koji ostaju u sopstvenosti optanata u okviru jugoslovenskog zakonodavstva.

Član 2

Jugoslovenska vlada dopuniće u roku od najviše šest meseci od dana stupanja na snagu ovog sporazuma spiskove dobara, prava i interesa koje je ona uzaptila, zadržala ili likvidirala na osnovu člana 79. Ugovora o miru.

Član 3

S obzirom na odredbe člana 1. i 2. ovog sporazuma, Jugoslovenska vlada platiće Italijanskoj vladi sumu od dva miliona šesto hiljada dolara.

Pomenuta isplata izvršiće se u deset jednakih godišnjih rata počev od 1. januara 1966. godine na jedan račun Ministarstva trezora kod Italijanske banke u Rimu.

Član 4

Ovaj sporazum predstavlja konačno regulisanje svih uzajamnih obaveza ekonomskog i finansijskog karaktera koje proističu iz člana 2. paragraf 2. pod slovom b) i člana 3. Sporazuma od 18. decembra 1954. godine. Strane ugovornice izjavljuju da ni jedan zahtev koji ima isti karakter i isto poreklo kao gore spomenute obaveze neće moći biti podnet ni podržavan od strane dve vlade.

Član 5

Ovaj Sporazum stupiće na snagu danom razmene uzajamnih obaveštenja da su dve vlade sprovele postupak predviđen u tu svrhu u zakonodavstvima dve zemlje.

Sačinjeno u dva primerka na francuskom jeziku, 3. jula 1965. godine u Rimu.

[†] Sporazum je, shodno svom članu 5. stupio na snagu 23. avgusta 1966. godine

INDIKATIVNA LISTA
DOBARA NAVEDENIH U ČLANU 1. SPORAZUMA

Red.br. 1	Stavka 2	Ime sopstvenika 3	Mesto 4
1.	90	Nanut Maria	Nova Gorica
2	114	Bradion Matteo	Mali Lošinj
3	587	Cocianig Carlo	Dolenje
4.	695	Kertel Giovanni	Ajdovščina
5	19097	Muscardin Antonia	Cres
6.	782	Florido Maria	Pula
7.	938	Zanetti Giuseppe, Angela	Slav.Požega
8.	1028	LauriSimeone-Antonio-Gluseppe Simeone	Zadar
9.	1296	Paoleti Giovanni	Rijeka
10.	1307	Ruditach Maria	Toimin
11.	1586	Kersovani Luigl	Nova Gorica
12.	1792	Sgavez Francesko	Ajdovščina
13.	1798	Zuliano Olive	Solkan
14	1851	Weuzel Simone	Bovec

SPORAZUM IZMEĐU SOCIJALISTIČKE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE I REPUBLIKE ITALIJE O DEFINITIVNOM REGULISANJU SVIH UZAJAMNIH OBAVEZA KOJE PROISTIČU IZ ČLANA 4. UGOVORA POTPISANOG U OZIMU 10. NOVEMBRA 1975. GODINE

Rim, 18. februar 1983.

„Službeni list SFRJ“ – dodatak MU 7/1985

Rukovođeni željom da definitivno regulišu uzajamne obaveze koje proističu iz člana 4. Ugovora potpisanog u Ozimu 10. novembra 1975. godine,

Uvereni da će ovaj sporazum, kao izraz duha dobre volje koja prožima odnose između dve zemlje doprineti težnji za ostvarivanje ciljeva predviđenih Ozimskim sporazumima i razvoju privredne saradnje, posebno između pograničnih područja dveju zemalja,

Savezno izvršno veće Skupštine Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlada Republike Italije saglasili su se o sledećem:

Član 1

Potvrđuje se da je ovim Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija konačno stekla dobra, prava i interese koji su navedeni u pomenutom članu 4 Ozimskog ugovora.

Član 2

Imajući u vidu prethodnu odredbu, Savezno izvršno veće Skupštine Socijalističke Federativne Jugoslavije isplatiće italijanskoj vladi, na ime obeštećenja, 110 miliona SAD dolara.

Član 3

Isplata će se izvršiti počev od 1. januara 1990. godine, u 13 jednakih godišnjih rata, na račun koji je naslovljen na ime Ministarstva državne blagajne kod Banca d'Italia u Rimu.

Član 4

Savezno izvršno veće Skupštine Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije staviće nosiocima prava na slobodno raspolaganje dobra prema Spisku koji je priložen uz ovaj sporazum i čini njegov sastavni deo.

Član 5

Shodno prethodnim odredbama, ovaj sporazum predstavlja konačno regulisanje uzajamnih obaveza koje proističu iz člana 4 Ugovora Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Republike Italije, potpisanog u Ozimu 10. novembra 1975. godine.

Član 6

Odredbe ovog sporazuma ne menjaju pravni tretman dobara naznačenih u čl. 7 i 8 Sporazuma između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Republike Italije o prometu lica i kopnenog i pomorskog saobraćaja u pograničnim oblastima, potpisanog u Videmu 15. maja 1982. godine.

Član 7

Ovaj sporazum će stupiti na snagu datumom razmene ratifikacionih instrumenata.

Sačinjeno u Rimu, dana 18. februara 1983. godine, u dva originala na srpskohrvatskom i italijanskom jeziku, koji imaju jednaku važnost.
